

Preek van 27 december 2015, Feest van de H. Familie **Steven Barberien**
BIJ ONS THUIS...

Samuël en Jezus, twee kinderen die meer 'kind aan huis' zijn bij God dan bij hun ouders. De tempel waar God aanwezigheid voelbaar is, is hun 'thuis'. Familiale verhoudingen worden ondergeschikt aan de relatie met God, of beter: de relatie met God overstijgt alle menselijke verhoudingen.

Toch worden hier niet de poten van het gezin onderuitgezaagd. Het gezin is en blijft het stevige fundament vanwaaruit een mens zich ontwikkelt en ontplooit. Jezus is ook opgegroeid in een gezinssituatie en het gebod 'eer uw vader en uw moeder' was ook voor Hem een verplichtend woord van de hemelse Vader.

Toch is een gezin nooit definitief... Kinderen zwermen vroeg of laat uit. Ze gaan eigen wegen, met of zonder ouderlijke goedkeuring. Maar in elke mens blijft de hunkering naar een 'thuis'. Het zit in ons gebakken: een mensenkind zoekt altijd naar geborgenheid, naar relationele verbondenheid... En dat zoeken blijft, totdat we ooit onze thuis vinden bij God. "*We worden kinderen van God genoemd en we zijn het ook.*" Onze thuis is daarom ook in onze beleving 'heilig'.

Dat voel je pas wanneer er bijvoorbeeld een inbraak is geweest en je huis, jouw thuis, is ontheilgd door vreemde handen, die overal aan gezeten hebben. Ook wanneer een ouder zijn of haar taak niet aux serieux neemt of, erger nog, zich vergrijpt aan een kind is er sprake van een ontwijding van dit 'heilige thuis'. En zelfs wanneer er iemand ons door de dood ontvalt, is onze thuis 'thuis' niet meer... Er treedt een effect van vervreemding op...

Als we nu vandaag het feest van het H.-Huisgezin vieren, dan is dat niet om het gezin van Jezus, Maria en Jozef op te hemelen... maar juist om aandacht te geven aan onze gezinnen. Er is overal wel eens iets aan de hand: "*Kind, waarom heb je ons dat aangedaan?*" Woorden van gelijke strekking zijn te horen achter bijna elke voordeur.

Maar daar waar trouw en liefde zich vertalen in nooit aflatende zorg en aandacht kan elk kind groeien tot volwassenheid. Het zal dan ooit, met heel wat emotie, kunnen zeggen: "Bij ons thuis"...

Amen.